ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 2620

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
19
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933

ΤΕΙΟΝ ΤΗΣ Π
Υ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ανατολὴ ἡλίου 5.47′ — Δύσις 7.02′
Παφνουτίου ἱερομάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ερμ. μεγ. 20.4, ἐλαχ. 8.6. Ὑγρ.
ετρία. Ἄνεμοι : ἀσθενεῖς. Θά-
ασσα: Κρητικὸν τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 760.5.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὸν τεθέντα ἐν ἰσχύϊ νέον ἐκπαιδευτικὸν νόμον εἰς τὴν Κύπρον, τὰ Ἑλληνικὰ τῆς νήσου σχολεῖα μετατρέπονται εἰς «ἐρθόδοξα χριστιανικά», ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τοῦ Ἄγγλου κυβερνήτου, ὁ ὁποῖος καὶ μόνος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ καὶ νὰ παύῃ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ τὰς σχολικὰς ἐπιτροπάς, νὰ ὁρίζῃ τὴν διδακτέαν ὕλην, νὰ κανονίζῃ τὰ σχολικὰ προγράμματα, ν' ἀπολύῃ μαθητάς, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ κλείῃ τὰ σχολεῖα, ὅταν ἤθελε κρίνει τοῦτο χρήσιμον διὰ τὴν Βρεταννικὴν διοίκησιν.

Ἡ οὕτω δημιουργουμένη κατάστασις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεγαλόνησον τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου εἶνε πράγματι τυραννική. Τὸ Σχολεῖον ὑπῆρξε μία παλαιοτάτη παράδοσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπῆρξεν ὁ θεματοφύλαξ ὅλων τῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς, ὅπου ἀφυπνίζετο καὶ ἠνδροῦτο ἡ ἐθνικὴ συνείδησις. Καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Γιανιτσαροκρατίας εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν εἶχον διατηρήσει τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἀνήκοντα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας, ἄνευ οὐδενὸς ξένου περιορισμοῦ, πλὴν τοῦ ἀπορρέοντος ἀπὸ τὴν χωριαρχίαν τῆς ξένης ἐξουσίας. Ἡ ἰδία ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἵδρυσεν εἰς μίαν ἄλλην Ἑλληνικὴν γῆν —τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἰονίου Πολιτείαν τῆς Ἑπτανήσου—σχολεῖα Ἑλληνικὰ περὶ τὸ 1840 —εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη πρὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν νήσων ἐκείνων εἰς τὴν Ἑλλάδα— σχολεῖα ἀλληλοδιδακτικὰ καὶ λύκεια καὶ σεμινάρια διὰ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν μὲ πλήρη ἐλευθερίαν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀγωγὴν καὶ διδασκαλίαν εἰς αὐτά, ἐσεβάσθη δὲ πάντοτε τὴν διδακτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας. Τὰ σχολεῖα ἐκεῖνα ἐλέγοντο ἐπισήμως Ἑλληνικὰ καὶ δὲν ὠνομάζοντο «ὀρθόδοξα χριστιανικά» —τοιαῦτα ἂν ἠδύναντο νὰ εἶνε καὶ τὰ σχολεῖα τῶν Ἀραβοφώνων Συροορθοδόξων, ἢ καὶ σχολεῖα Σλαύων τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, ἐνῷ ὁ καθορισμὸς ἑνὸς σχολείου δίδεται ἀπὸ τὴν γ λ ῶ σ σ α ν τῶν εἰς αὐτὸ φοιτώντων καὶ διδασκόντων, τὴν ἐθνικότητά των καὶ τὴν γλῶσσαν τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν βιβλίων τῆς. Εἶνε δὲ ὄντως ἀποκαρδιωτικὸν τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐν Κύπρῳ μικροβρεταννοὶ νοῦ χάνουν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν διὰ νὰ ἐμφανίσουν σήμερον μίαν μεγάλην Δύναμιν, χαίρουσαν παλαιᾶν φήμην φιλελευθέρων πεποιθήσεων, ὡς ὀπισθοδρομήσασαν πρὸς μεσαιωνικὰς ἀντιλήψεις μετὰ ἕνα περίπου αἰῶνα, ἀφ' ὅτου εἰς ἀρμοστὴς της εἰς τὴν Κέρκυραν ἀνεκαίνιζε τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχει ἢ πιθανότης νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ἡ ἀντιβρεταννικὴ αὐτὴ ἐνέργεια ἐν Κύπρῳ, ἐὰν κατωρθοῦτο νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰ ἐκεῖ διαπραττόμενα ἡ Ἀγγλικὴ δημοσία γνώμη ; Ταύτην ἐπεχείρησε νὰ τὴν διαφωτίσῃ πρό τινες διαπρεπὴς Ἄγγλος δημοσιογράφος, ὁ κ. Πάρκερ, διὰ σειρᾶς ἄρθρων του περὶ Κύπρου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐλίγους μῆνας μετὰ τὸ κίνημα. Τὰ ἄρθρα αὐτὰ δημοσιευθέντα εἰς εἰδικὸν φυλλάδιον, ἀπηυθύνθη νὰ κυκλοφορήσουν εἰς τὴν Κύπρον. Ὁ κ. Πάρκερ λέγει θαρραλέως πολλὰς ἀλήθειας, δυσαρέστους διὰ τοὺς ἐν Κύπρῳ μικροβρεταννοὺς σατραπίσκους. Ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος, συλλαμβάνων ἀμέσως τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρατα, ἀναφέρει εἰς τὸ πρῶτόν του ἄρθρον τὰ ἑξῆς:

«Ὅταν ὁ σὲρ Γκάρνετ Γούλσλεϋ ἀπεβιβάσθη εἰς Λάρνακα τὴν 22 Ἰουλίου 1878, διὰ ν' ἀναλάβῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀγγλικοῦ Στέμματος τὴν διοίκησιν τῆς Κύπρου ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐγένετο θερμῶς δεκτὸς ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν Κυπρίων. Εἰς τὴν προσφώνησιν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπηύθυνεν ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας ἡγεῖτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λευκωσίας, ὑπῆρχε παράγραφος λέγουσα, ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ἦτο τοσούτῳ μᾶλλον εἰλικρινής, καθόσον οἱ Ἕλληνες Κύπριοι ἀνεμιμήσκοντο ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία εἶχεν ἑνώσει τὰς Ἰονίους νήσους μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρι τῆς σήμερον ἡ πλειονότης τῶν μορφωμένων Ἑλλήνων τῆς Κύπρου οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἤρχετο ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ χειρονομία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν Ἰονίων νήσων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κύπρου».

Καὶ ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος τονίζει ὅτι τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον πολλοὶ Ἄγγλοι δὲν δύνανται νὰ κατανοήσουν εἶνε ὅτι διὰ τοὺς Κυπρίους ἡ πατρὶς δὲν εἶνε ἡ Κύπρος, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς. Τονίζει ἐπίσης ὅτι οἱ Κύπριοι ἀποκρούουν ἐντόνως κάθε ἰδέαν αὐτονομήσεως καὶ ὅτι δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν καθαρὰν ἕνωσίν των μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Πάρκερ, εἰς τὰ ἄρθρα του περὶ τῆς Κύπρου ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας. Αἱ Βρεταννικαὶ τῆς νήσου ἀρχαὶ —γράφει— ἐνόμισαν ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἐμμονῆς τῶν Κυπρίων εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἑνώσεως ὠφείλετο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν των ἐκπαίδευσιν, ἡ ὁποία ἐλάχιστα τοὺς ἐδίδασκε διὰ τὴν Βρεταννικὴν Αὐτοκρατορίαν, τῆς ὁποίας οἱ Κύπριοι μαθηταὶ ἀποτελοῦν τμῆμα. Καὶ συνεχίζει λογικώτατα:

«Ὅτι ἡ ἀδιαλλαξία αὕτη ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ὁποίας ἔτυχον, εἶνε ἀναμφίβολος ἀληθές. Ἀλλ' εἶνε ὑπερβολικὰ ἀμφίβολον ἄν, μετὰ πολλὰς γενεάς, ἡ αἰσθηματικὴ προσήλωσις τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων διὰ τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς παρόμοιον αἴσθημα διὰ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, δι' οἰασδήποτε ἀλλοιώσεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς. Καὶ ἂν τὸ πείραμα ἐκρίνετο ἄξιον νὰ δοκιμασθῇ, εἶνε πρακτικῶς ἀδύνατον νὰ γίνῃ. Μόνον οἰκονομικοὶ λόγοι θέτουν ἐκτὸς συζητήσεως τὴν σκέψιν ὅπως αὐξηθῇ σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἄγγλων διδασκάλων ἐν Κύπρῳ καὶ εἶνε δύσκολον ν' ἀντιληφθῶμεν πῶς, ἄνευ ὑπερόγκου αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τούτων, εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἢ νὰ τονισθῇ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν τοιούτων. Εἷς τινα τῶν ἄρθρων τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν ἀμέσως μετὰ τὰς ταραχὰς τοῦ 1931, ὑπεδείχθη ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν, ἐντὸς ὀλίγων σχετικῶς ἐτῶν, ν' ἀλλάξουν μεγάλως αἱ ἀπόψεις τοῦ νεαροῦ Κυπρίου, οὕτως ὥστε νὰ εἶνε ἱκανὸς καὶ κατάλληλος νὰ ἐνδιαφερθῇ ἐπωφελῶς διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς νήσου ὑπὸ τὸ πολίτευμα διὰ τὸ ὁποῖον ἡ μοῖρα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας τὸν προώρισαν διὰ παντός. Δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ μόνον, ὅτι οἱ ἐκφράσαντες τὰς γνώμας τούτας δὲν εἶχον ἐπαρκῆ καιρὸν νὰ γνωρίσουν τὰ Κυπριακὰ πράγματα. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐθεωρεῖτο δυνατὸν νὰ γίνουν οἱ Ὀρθόδοξοι Κύπριοι ὀλιγώτερον Ἕλληνες καὶ περισσότερον Ἄγγλοι, τοῦτο θὰ ἦτο ἀσυνήθης προσηλυτισμὸς διὰ νὰ τὸν ἐπιχειρήσῃ ἔθνος μὲ τὰς παραδόσεις τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Ποῖον καλὸν θὰ προέκυπτε διὰ τὸν κόσμον διὰ τῆς προσπαθείας νὰ μεταβληθοῦν οὐσιωδῶς αἱ βλέψεις τῶν κατοίκων μιᾶς νήσου τῆς Μεσογείου ἀνερχομένων εἰς περίπου ἓν τέταρτον τοῦ ἑκατομμυρίου ; Θεωροῦν ἑαυτοὺς Ἕλληνας, ὁμιλοῦν Ἑλληνικά, ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀγαποῦν κάθε τι Ἑλληνικὸν καὶ εἶνε δύσκολον ν' ἀντιληφθοῦν πῶς θὰ ἦσαν ὁπωσδήποτε καλύτερα ἂν ὅλοι ὡμίλουν Ἀγγλικά, προσήρχοντο εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ λειτουργηθοῦν καὶ ἔπαιζαν γκόλφ. Ὁ τρόπος τῆς δοκιμῆς τῆς μεταβολῆς τῶν βλέψεών των θὰ ἦτο ταραχώδης καὶ πολὺ μακρός. Μέχρις ἐπιτεύξεως τῆς μεταβολῆς ταύτης, ἄν, ἀληθῶς, ἦτο δυνατὴ αὕτη, ἡ πολιτικὴ κατάστασις τοῦ κόσμου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποστῇ τοιαύτην μεταβολὴν ὥστε ἡ Βρεταννία θ' ἀπέκοπτεν εὐχαρίστως κάθε δεσμὸν μὲ τὴν Κύπρον».

Ὅταν Ἄγγλος δημοσιογράφος, εὐσυνειδήτως μελετήσας τὰ τῆς Κύπρου καὶ γράψας ἄνευ προκαταλήψεως, καταλήγῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω λογικὰ καὶ τίμια συμπεράσματα, θὰ προτιμήσωμεν ἡμεῖς νὰ μὴ προσθέσωμεν τίποτε ἄλλο. Διότι δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου πρὸς δημιουργίαν παιδαριώδους καὶ ἐπιζημίου διενέξεως Ἑλληνικῆς πρὸς Μεγάλην Δύναμιν, μεθ' ἧς παλαιοὶ καὶ ἰσχυρότατοι συνδέουν τὴν Ἑλλάδα δεσμοί. Ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι ἀκριβῶς, οἱ ἐκ μακρᾶς παραδόσεως σεβόμενοι τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ πρὸ πάντων τὴν ὑπερήφανον ἀξιοπρέπειαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἐντονωτάτην Ἑλληνικὴν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν μίαν καὶ ἑκατονταετῆ ἐπέτειον τῆς ἐνώσεως τῶν Ἑπτανήσων μὲ τὴν Ἑλλάδα δεσμοί. Ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι ἀκριβῶς, οἱ ἐκ μακρᾶς παραδόσεως σεβόμενοι τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ πρὸ πάντων τὴν ὑπερήφανον ἀξιοπρέπειαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἐντονωτάτην Ἑλληνικὴν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἐνταφίαν τῶν ἑνωτικῶν ἐλπίδων τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τῆς ἐπετείου τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑπτανήσων μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ Σίτυ καὶ ἡ ἀμερικανικὴ κρίσις.- Ἐπάνοδος εἰς τὰ ἀγγλικὰ δάνεια

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. [Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία]. — Ἡ τραπεζιτικὴ κρισις τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία καθιστᾷ ἐκ νέου ἐμφανῆ τὴν οἰκονομικὴν ἐν Ἀμερικῇ ἀναστάτωσιν, ἡ ὀξυτάτη φάσις τῆς ἰαπωνο-κινεζικῆς ἀντιθέσεως, ὁ πολεμικὸς ἀναβρασμὸς ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ καὶ ἐν τέλει ἡ ἀβεβαιότης περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως ἐν Γερμανίᾳ, ὅλα τὰ γεγονότα αὐτὰ ἤρχισαν νὰ ἀποτρέπουν τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναζητῇ τοῦ λοιποῦ ὑψηλοτέρους τόκους τῶν χρημάτων του διὰ τῆς ἀγορᾶς ξένων, ὄχι ἀγγλικῶν, ὁμολογιῶν καὶ διὰ τῆς καταθέσεως τῶν κεφαλαίων του εἰς Τραπέζας ξένας. Οἱ Ἄγγλοι ἐπανέρχονται σιγὰ-σιγὰ εἰς τὸ ἀπάνεμο λιμάνι τῶν ἀγγλικῶν ἀξιῶν.

Γενικῶς πιστεύεται ἐνταῦθα, συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ἐν Ἀμερικῇ γεγονότων, ὅτι τὸ ἀμερικανικὸν κράτος, ἢ ὀρθότερον ἡ Ρικονστρούκσιον Φινάνς Κορπορέσιον, ὁ Σύνδεσμος τῆς Οἰκονομικῆς Ἀνορθώσεως, ἀπέδειξαν, ὅτι δύνανται νὰ κλείουν τὰς ὁπὰς αἱ ὁποῖαι ἀνοίγονται. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι ἂν θὰ ἠμπορῇ κανεὶς τοῦ λοιποῦ νὰ ὁμιλῇ περὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας ἀναφορικῶς προς Τραπέζας καὶ σιδηροδρομικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα ἐξακολουθήσουν νὰ ἐξελίσσωνται ὅπως τώρα. Ὁ Ἀμερικανικὸς Σύνδεσμος τῆς Οἰκονομικῆς Ἀνορθώσεως, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῇ δάνεια μέχρι τριῶν τὸ πολὺ ἐτῶν εἰς σιδηροδρομικὰς ἐπιχειρήσεις, Τραπέζας καὶ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα, ἐπροικοδοτήθη ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν κράτος μὲ κεφάλαιον 500 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἠγγυημένων ὑπὸ τοῦ κράτους ὁμολογιῶν 3.3. δισεκατομμυρίων, ἤτοι ἐν συνόλῳ μὲ 3.8 δισεκατομμύρια δολλάρια. Ἐκ τούτων, μέχρι τέλους Αὐγούστου ἐδανείσθησαν 1.27 δισεκατομμύρια, ἀπέμειναν τοιγάρτοι 2.68 δισεκατομμύρια, εἰς τὰ ὁποῖα δέον νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ τυχὸν ἐξοφληθέντα ἐν τῷ μεταξὺ δάνεια, τὰ ὁποῖα μέχρι τέλους Αὐγούστου ἀνήρχοντο εἰς 185 ἑκατομμύρια. Ποσὰ ποσὰ ἐδανείσθησαν ἔκτοτε, παραμένει ἄγνωστον. Ἐκτὸς τούτου τὸ κράτος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν «Home Loan Banks», ἤτοι Τραπεζῶν αἵτινες δανείζουν χρήματα ἐπὶ ὑποθήκῃ οἰκογενειακῶν ἀκινήτων, βοήθημα 125 ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατ' ἀνώτατον ὅ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς δίκης τῆς Μόσχας

Ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν χώραν τῶν Σοβιὲτ

Ἀποκαλύψεις τοῦ γνωστοῦ Γάλλου δημοσιολόγου Βεράξ

Ἐκεῖνο ποὺ ἐκπλήσσει ἰδιαιτέρως εἰς τὴν δικαστικὴν περιπέτειαν τῶν ἓξ Ἄγγλων μηχανικῶν ποὺ δικάζονται τὴν ἀξιωμῆν αὐτὴν εἰς τὴν Μόσχαν εἶνε... ἡ ἐκπληξις. Διατί ἡ ἔκπληξις ; Ἡ διεξαγομένη δίκη δὲν εἶνε παρὰ μία ἐπανάληψις τῆς ἰδίας ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίας διὰ τὴν ἀπόδειξιν μιᾶς ὡρισμένης κατηγορίας, ἡ ὁποία ἔχει γίνει πολλάκις εἰς τὸ παρελθόν. Τὸ ἴδιον πρᾶγμα γίνεται καὶ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γιγαντιαίων σχεδίων πότε τῆς βιομηχανοποιήσεως καὶ πότε τῆς ἀγροτικῆς «κολλεκτιβοποιήσεως», τὰ ὁποῖα σχέδια προβάλλει ἐκάστοτε εἰς τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀστικῶν κρατῶν ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία. Ὁ δὲ παραλληλισμὸς αὐτὸς μεταξὺ τῶν πενταετῶν ἢ μὴ σχεδίων καὶ τῶν διαφόρων δικῶν εἶνε ἐπιβεβλημένος, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἑκάστη δίκη σημειώνει τὴν ἀποτυχίαν ἑνὸς σχεδίου καὶ τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν κατόπιν τῆς ἀποτυχίας ταύτης καταβάλλουν ἑκάστοτε οἱ Μπολσεβῖκοι ἡγέται ὅπως ἀπαλλαγοῦν τῶν εὐθυνῶν αὐτοῖ καὶ τὰς φορτώσουν εἰς τὴν ράχιν τῶν ἀτυχῶν τεχνικῶν ἀμοδίων οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποτυχόντος σχεδίου.

Εἶνε εὔκολον ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῆς διαπιστώσεως ταύτης. Ἀπὸ τοῦ 1928, ἀφ' ἧς ἦλθεν εἰς δίκην ἡ ὑπόθεσις τῶν «Σάχτυ», ἐφαρμόζεται πάντοτε τὸ ἴδιον σύστημα, μὲ δύο μόνον παραλλαγές: εἴτε γίνεται μία δίκη θεαματική, εἰς τὴν ὁποίαν δίδεται ἡ εὐρυτέρα δυνατὴ δημοσιότης (καὶ τοῦτο συμβαίνει καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν μὲ τὴν δίκην τῶν Ἄγγλων μηχανικῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συγκατηγορουμένων Ρώσσων ἐν Μόσχᾳ). Εἴτε, ἀντιθέτως, ἐφαρμόζεται ἡ συνοπτικὴ διαδικασία, χωρὶς κανένα θόρυβον, καὶ ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις κατόπιν, ὅταν ἡ Γκεπεοῦ ἔχῃ λόγους νὰ μὴ φέρῃ εἰς φῶς ὅλην τὴν παιζομένην —καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν— δικαστικὴν κωμῳδίαν. Αἱ δύο ὅμως παραλλαγαὶ αὐταὶ δὲν ἀλλάζουν καθόλου τὸ βάθος τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν ἀπόφασιν ἡ ὁποία ἔχει ληφθῇ πάντοτε ἐκ τῶν προτέρων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ρωσσικὸς λαος, παρ' ὅ,τι νομίζεται, δὲν πίπτει πάντοτε θῦμα ὅλων τῶν σκηνοθεσιῶν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀπόδειξις, εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἐκυκλοφόρησαν εὐρύτατα τὰ εἰς βιβλίον ἐκδοθέντα πρακτικὰ τῆς δίκης τοῦ «βιομηχανικοῦ κόμματος» (Νοέμβριος τοῦ 1930) κατ' ἔγκρισιν τοῦ «Γκοσιζδάτ», ἤτοι τοῦ γραφείου ἐκδόσεων τῶν Σοβιέτ.

Ἀλλ' εἶνε, τέλος, καιρὸς νὰ κατανοηθῇ ἀπὸ ὅλους ὅτι ἀποτελεῖ ἀστειότητα καὶ τραγικὴν εἰρωνείαν συνάμα τὸ νὰ ὁμιλῇ κανεὶς περὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν χώραν τῶν Σοβιέτ. Οἱ ἀρμοδιότεροι Μπολσεβῖκοι διεκήρυξαν πάντοτε ὅτι ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου δὲν παραδέχεται καὶ δὲν ἐφαρμόζει παρὰ τὴν «ταξικὴν δικαιοσύνην». Ἀλλ' ἡ λέξις μόνη «ταξικὴ δικαιοσύνη» ἀποτελεῖ ἄρνησιν πάσης ἐννοίας δικαιοσύνης. Ἡ σημερινὴ Ρωσσία ἔχει δικαστήρια καὶ δικαστάς, εὐκολώτατα μεταθετέους, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν ἕνα ἐπίτροπον ἐπὶ «τῆς δικαιοσύνης», τὸν περιβήντον Κρυλένκο. Ἐκ τῶν δηλώσεων, ὅμως, τοῦ τελευταίου συνάγεται ὅτι ἡ δῆθεν δικαιοσύνη αὐτὴ δὲν εἶνε παρὰ ἡ «δικαστικὴ πολιτικὴ» τοῦ Σοβιετικοῦ κράτους εἰς ὡρισμένην περίοδον, τὰ δὲ δικαστήρια δὲν ἀποτελοῦν παρὰ τὰ «πολιτικὰ ὄργανα» τὰ ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς ταύτης.

«Ἡμεῖς οἱ μαρξισταὶ —ἐδήλωσεν ἄλλοτε ὁ ἴδιος ὁ Κρυλένκο μὲ μίαν περίεργον κυνικότητα— γνωρίζομεν καλῶς τί σημαίνει ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ δὲν θιγόμεθα καθόλου ἀπὸ τὸν δικαστικὸν φετιχισμὸν ποὺ πρεσβεύουν οἱ ἄλλοι». Τοῦτο ὁποδηλοῖ σαφῶς ὅτι εἰς τὴν χώραν τῶν Σοβιὲτ ἡ κυβέρνησις διατάσσει, κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις καὶ τὰ συμφέροντα τῆς στιγμῆς, οἱ δὲ δικασταὶ ἐκτελοῦν. Ἡ καταδίκη ἐκδίδεται κατ' ἐντολήν.

Πουθενὰ ἀλλοῦ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δὲν προβάλλει τόσον καταφανής ὅσον εἰς τὰς διώξεις μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ σαμποτάζ (ρωσσιστὶ: «βρεντιτέλστβο») τὰς ὁποίας ἐπὶ πενταετίαν ἤδη τόσον ὁ Κρυλένκο ὅσον καὶ ὁ σημερινὸς εἰσαγγελεὺς τῆς δίκης τῶν Ἄγγλων μηχανικῶν σύντροφος Βιτσίνσκυ ἀσκοῦν ἀπὸ συστήματος. Ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις, ἀμείβουσα τὸν ζῆλόν των ταδικάζουν μὲ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ποινῆς. Ἂν δηλώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι ἡ πρώτη του κατάθεσις τοῦ ὑφηρπάγη κατόπιν βασανιστηρίων εἰς τὰς φυλακάς, θὰ φονευθῇ ὑπὸ τῆς Γκεπεοῦ, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε δι' αὐτὸν ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου.

Μὲ τοιαύτας μεθόδους εἶνε εὐεξήγητον πῶς ὑπάρχουν πάντοτε ἄνθρωποι ποὺ ὁμολογοῦν ἑαυτοὺς ἐνόχους. Τοῦτο συνέβη ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὴν τωρινὴν δίκην τῆς Μόσχας.

VERAX

Ἀπὸ τὴν δίκην τῆς Μόσχας : Ὁ κατηγορούμενος Ἄγγλος μηχανικὸς κ. Θῶρντον (μὲ τὸ χέρι στὸ μάγουλο) καὶ ὁ συνήγορός του κ. Μπράουντε, (μὲ τὴν πέννα στὸ χέρι).

Ἀπὸ τὴν δίκην τῆς Μόσχας : Ὁ κατηγορούμενος Ἄγγλος μηχανικὸς κ. Θῶρντον, ὁμιλῶν πρὸς τὸ δικαστήριον.

Ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Βουλγαρίας

Δηλώσεις τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ

Ὁ Βούλγαρος Πρωθυπουργὸς κ. Νικόλα Μουσάνωφ προέβη ἐσχάτως ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Πάσχα εἰς τὰς κάτωθι βαρυσημάντους δηλώσεις πρὸς τοὺς ξένους δημοσιογράφους, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιστέλλει ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτής μας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ, τῆς ὁποίας τυγχάνω Πρόεδρος, ἐκέρδισε τὴν ἐκλογικὴν νίκην τῷ 1931 καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἐν ὀνόματι τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τῆς χώρας. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ πρώτη προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνάρρωσιν τῆς Βουλγαρίας συνίσταται εἰς τὸ νὰ βάλῃ τάξιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς οἴκῳ. Εἰς ἐκ τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἀμβλύνῃ τὴν ὀξύτητα τῶν κομματικῶν ἀντιθέσεων, νὰ καταστήσῃ ἤπιον τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ρίψῃ τὸν πέπλον τῆς λήθης εἰς τὸ θλιβερὸν παρελθὸν τῶν τελευταίων ἐτῶν. Χάρις εἰς ὡρισμένας εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, εἰσῆλθον εἰς τὴν Σοβράνιε πλέον τῶν τριάκοντα βουλευτῶν τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος, οἵτινες δὲν προσεπάθησαν κἂν νὰ κρύψουν τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν των. Ἐπασχίσαμεν νὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν ὅπως ἐγκαταλείψουν τοὐλάχιστον τὰς μπολσεβικικὰς πολεμικὰς μεθόδους των, ἵνα κατασταῦν χρήσιμα μέλη τοῦ κοινοβουλίου. Τοὺς προειδοποίησα οὐχὶ ἅπαξ μόνον, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Δημοκρατία εἶναι ἀρκούντως ἰσχυρὰ, ὅπως προστατεύῃ τὰ θεμέλια τοῦ κράτους καὶ ὅπως κτυπήσῃ μὲ σιδηρᾶν πυγμὴν ἐκείνους, οἵτινες ὑπονομεύουν τὰ θεμέλια αὐτά. Παρ' ὅλα ταῦτα, οἱ κομμουνισταὶ βουλευταὶ δὲν ἔβαλαν γνῶσιν. Εἰς ὅλας τὰς προσπαθείας, αἵτινες ἐγένοντο ὅπως διαταραχθῇ ἡ τάξις ἐν τῇ χώρᾳ, ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ κανε

Θεάματα

Το μν της Ο Α5η ΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΥΣ

Θ.Ο ΤΟΚΟ ΚΑΙ ΤΩ

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ο Θάλαμος» ΑΡΤΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ο Θύμωρος» ΚΛΑΝΙΡΑ. (Φάσης Κορνιλιού). «Μ» ΚΕΤΡΙΚΟΝ. (Φάσης Κοτσοπούλη). «Ο Σ. Κόμης» ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Φάσης Π. Κυριακού). «Η Κερκυόπα». ΚΥΒΕΛΗΣ (Δάσκαλος). Ομηρέστ Ρ. Ιακωβίς Πρόκλη» «Η Βασιλισσα και ο Δεκανέας». ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Κρύο-Ρίο. Κλιματοποιήσεις»

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Σ.Ο.Σ λεγεώνα νύν ξένων». ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κυνηγός προβάτων». ΓΛΥΠΤΗ. «Ο ιπτάμενος Ολλανδός». ΜΟΝΤΙΑΝ. «Το ιπτάμενο ανθρωπάκι». ΠΑΛΛΑΣ. «Η Βασιλισσα Ελισάβετ». ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τόφοιν». ΣΠΛΑΝΤΙΑ. «Η σκυρφανιά εί γυναί». ΑΡΗΣ. «Τάξι μυθιά φαλάκρα». ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Φόρμαν». ΑΣΙΑΚΕΙΟΝ. «Σκοτς Μπόν». ΠΑΛΛΑΣ. «Ζώνη Πάνω». ΡΟΖΙΚΛΑΡ. «Ο Εμπορος της Λιμνου».

Πειραιώς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Φάσης Κοτσοπούλη). «Ο» ΑΜΠΑΣ. «Ο Θυμωρός». ΑΣΤΥ. «Η Κερκυόπα». ΑΧΙΛΛΕΥΣ. «Ο Σ.Ο.Σ λεγεώνα». ΣΧΟΛΑΡΧΗΣ. «Τα φάσα φάρμακο».

Το ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.). 7.20 μ. μ. Ξιλοφόν μουσικ. 8.45 μ.μ. Χορωδ. 9 μ.μ. «Ο Ρόλος μου». 9.45 μ.μ. Χορωδ. 9 χτυπήματ. 11.15 μ.μ. «Δίδυμο». Μουσ. Τόμας. ΡΑΔΙΟ ΡΩΜΗ (441 μ.). 7 μ.μ. Ορχήστρα «Τρίο του Βόνν». Ρεσιτάλ τραγου του Βόνν. Ντ' Ενιο. 9.40 μ.μ. Κιθάρα. 10 μ.μ. Ορχήστρα μουσικ. 10.15 μ.μ. Τραγουδια μουσικ.

ΒΕΡΛΙΝΟΝ (571 μ.). 7 μ.μ. Σύμφωνο Μοζαρ για τον πιανο. 8 μ.μ. Σύμφ. Μπραμς. 9.30 μ.μ. Ορχ. Μπαρμπαρόσα. Σλαβικά χορ. Μπραμς. Ρεσιτάλ πιανου. Μπαχ. Μπετόβεν. Σοπέν.

ΒΙΕΝΝΗ (519 μ.). 6 μ.μ. Σύμφωνο μουσικ. φυσικοπαιγνια δια σοφιστες. 9 μ.μ. Συμφωνία μουσικ. Μπραμς. 10 μ.μ. Φυσικοπαιγνια δρακος. 11.40 μ.μ. Τρίο. ΛΟΔΙΝΟ (Ραδιοφωνικός Σταθμός). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ελληνικός χορός. 11.40 μ.μ. Τρίο. ΜΑΔΡΙΤΗ (Ραδιοφωνικός Σταθμός). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ελληνικός χορός. 11.40 μ.μ. Τρίο.

ΜΟΥΑΝΤΣΕΣΤΗ (550 μ.). 6 μ.μ. Δίσκοι. 7.30 μ.μ. Ρεσιτάλ βιολιού του Σπόρ. Φραγκ. 9 μ.μ. Ρεσιτάλ φωνής Φρίτζ Κρεισλερ. Ορφεύς: «ΤΡΑΒΙΑΤΑ» του ΒΕΡΔΗ. Λιντ. Φρανς. Μοζαρ.

ΜΟΥΝΧΟΥΡΣΤΣΕΙ (385 μ.). 8 μ.μ. Ρεσιτάλ φωνής. Φαβάρ. Φρανκ. Λοκ. Φωνάζει φαβάρ. Φαβάρ. Φρανκ. Λοκ. Κρεσλερ: «Ηλεκτρικο κασετινακι». 8.45 μ.μ. Ρεσιτάλ Ελληνικής. Ο Τουρλόνιος: Γρεγ Γκόνιο, Γκολοντίν, Δημάρ, Ρεσιτάλ Μουσικού Κόντζαν. Τέλος πάντων τους ξέρουμε καλά. Φτάνει πια τραγουδάει φαντάζομαι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός 355 μ.). 7.30 μ.μ. Ορχήστρα κόντρα μπασο. Ρεσιτάλ φωνής. 10.15 μ.μ. Πικαντη μουσικη. Ορχ. Γιόρκ. Τραγουδια. Ρεσιτάλ φωνής. Ορχ. Γιόρκ. Τρίο.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ — ΜΕΣΑΙΟΣ (441 — 318 μ.). 8 μ.μ. Ειδήσεις. 9 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ορχήστρα Μπαρμπαρόσα. Τρίο.

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ (360 μ.). 7.30 μ.μ. Ορχ. Μπαρμπαρόσα. Τραγουδια. 8.45 μ.μ. Ορχ. Σουμπερ. 11.30 μ.μ. Μουσική χορού φυσ. Τσαρλς. 11.45 μ.μ. Τρίο.

ρήται ούμπλα δια τής χρησιμοποιήσεως τών καταλλήλοτερων δι' αύτήν.

Ο φυγάς Ηλθεν εις τας χείρας μας μία ενδιαφέρουσα μονογραφία περί τών κατακλυζόντων τον κόσμον ξένων, φυσικά δε τα πρώτα μας βήματα ήσαν αφιερωμένα εις τον ξένον τον οποίον θέλομεν γνωρίσει εις τους αναγνώστας μας. Ο ξένος αυτός δεν ήτο τίποτε άλλο παρά ο Μεγαλοδύναμος Ιωσήφ Ρίμπεν τρόπον τινά ο μεγαλύτερος ήρως τής μονογραφίας μας, ο μεγαλύτερος ίσως τών ξένων τών ξένων τής εποχής μας. Ο Ρίμπεν ήρξατο τον βίον του ως ο ταπεινότερος τών ταπεινών. Ο πατήρ του ήτο ο φτωχός τεχνίτης τής κωμοπόλεως Μάλμεν. Ο μικρός Ιωσήφ ήρξατο τον βίον του ως ο φτωχός βοσκός τών πατρικών κοπαδιών. Ο μικρός αυτός βοσκός ηγάπησε τον τόπον τον οποίον τον εγέννησε. Ο τόπος αυτός ήτο η Γερμανία. Ο μικρός Ιωσήφ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΞΕΔΟΘΗ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΕΚΤΟΠΙΣΙΝ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΚΑΙ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΕΙΧΕ ΣΥΣΤΗΣΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΗ Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

ΜΟΣΧΑ, 18. ('Αθην. Πρακτ.). — Εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ὁ εἰσαγγελεὺς Βιτσινσκυ ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὸ κατηγορητήριον ἐναντίον ἑνὸς ἑκαστου ἐκ τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ σαμποτάζ καὶ κατέληξε διὰ τῶν ἑξῆς:

— Τὸ ὅτι ὁ Μονχάους συνεκέντρωνε μυστικὰς πληροφορίας στρατιωτικῆς ἐθνικῆς σπουδαιότητος καὶ τὸ ὅτι Ρῶσσοι καὶ Ἄγγλοι μηχανικοὶ μετεῖχον εἰς τὰς ἐνεργείας σαμποτάζ ἀντιπερισπασμοῦ καὶ διαφθορᾶς διὰ ἐξωροδοκίας διὰ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν ἐλαττωμάτων τῶν μηχανῶν τῆς «Μετρὸ - Βίκερς», ἀπεδείχθη ἐπαρκῶς ἐκ πολλῶν γεγονότων. Ὁ Θῶρτον ὑπῆρξεν ὁ ὀργανωτὴς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς κατασκοπείας, ἐδωροδόκησε πολλοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἀπέβη ὁ καταστροφεὺς πολλῶν σοβιετικῶν σταθμῶν ἠλεκτροπαραγωγῆς. Πάντα ταῦτα στηρίζονται ἐπὶ τῆς προσωπικῆς ὁμολογίας τοῦ Θῶρτον. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποκαλύψεων τούτων ὁ Γκρέγκορυ παρεπέμφθη εἰς δίκην, ἀλλ' ἡ ἐναντίον του κατηγορία δὲν ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ κρίνει, ὅτι οὐτος θὰ ἔδει ν' ἀπολυθῇ.

Περαιτέρω ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπεδείξεν, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις, προβλέπουσα τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν διὰ τοὺς κατηγορουμένους. Ἀλλ' ἡ σοβιετικὴ δικαιοσύνη δέον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ διάφοροι ἐνέργειαι πρὸς σαμποτὰζ ἔδεν ἐκλόνισαν τὴν ἰσχὺν τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι, κατ' ἀκολουθίαν, δεον νὰ ἐφαρμόσῃ μέτρα προληπτικά.

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Τέλος ἐκλήθησαν ν' ἀπολογηθοῦν οἱ κατηγορούμενοι. Ὁ Μακδοναλδ ἐδήλωσεν, ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ, ὁ Νόρτγουολ, ὅτι δὲν εἶνε ἔνοχος καὶ ὅτι θὰ ἠούνατο νὰ παραμείνῃ φίλος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὁ Κόσνυ διεμαρτυρήθη, εἰπὼν, ὅτι εἶνε ἀθῶος καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ ἀμείωτον τὴν τιμήν του. Οἱ Μονχαους καὶ Θῶρτον ἐπίσης εἶπον, ὅτι δὲν εἶνε ἔνοχοι. Οἱ Ρῶσσοι κατηγορούμενοι ἐδήλωσαν, ὅτι εἶνε ἔνοχοι.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. ('Αθην. Πρ.). — Ὁ ἐν Μόσχᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι μετὰ τὰς τελευταίας δηλώσεις τῶν κατηγορουμένων τὸ Δικαστήριον συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν ὅπως ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του. Ἧτο περίπου ἡ 18η ὥρα. Τὸ δικαστήριον ἦτο κατάμεστον κόσμου, μεταξὺ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον πολλαὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὡραίου φύλου ἀναμένουσαι τὴν ἀπόφασιν. Οἱ δικασταὶ συνεσκέφθησαν ἐπὶ 6 ὁλοκλήρους ὥρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ ἀκροαταὶ εἶχον κατακλύσει τὸ κυλικεῖον τοῦ δικαστηρίου τρώγοντες σάνδουϊτς μὲ χαβιάρι, συζητοῦντες, ἀναγινώσκοντες ἐφημερίδας, ἐνῷ ἄλλαι ὁμάδες ἐχαρτόπαιζον. Εἰς τὸ ποικιλώνυμον ἀκροατήριον ἀντεπροσωπεύοντο ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις τῆς Μόσχας.

Ἧτο ἡ ὥρα 23.55′ ὅταν οἱ δικασταὶ κατέλαβον τὰς θέσεις των καὶ ἤρχισεν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως. Ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς τηλεγραφεῖ ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς τὸ τμῆμα τῆς ἀποφάσεως τὸ ἀφορῶν τοὺς Ἄγγλους κατηγορουμένους:

«Γκρέγκορυ ἠθωώθη. Μακντόναλντ κατεδικάσθη εἰς διετῆ φυλάκισιν. Θῶρτον εἰς τριετῆ φυλάκισιν. Οἱ λοιποὶ Ἄγγλοι κατηγορούμενοι ἀπελαύνονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν».

Σημ. — Τὸ τηλεγράφημα ἐπεῖγον καὶ ἀναφέρον μόνον τὴν ἀπόφασιν τὴν σχετικὴν μὲ τοὺς Ἄγγλους, οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τῶν Ρώσσων κατηγορουμένων.

Η ΑΓΩΝΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. ('Αθην. Πρακτ.). — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς συνεδρίασιν, διαρκέσασαν ἐπὶ 1 ὥραν καὶ 1)4, ὅπως ἐξετάσῃ τὴν διαμορφωθεῖσαν κατάστασιν. Οὐδεμία ἀνακοίνωσις θὰ δοθῇ πρὸς δημοσίευσιν, πρὶν ἢ γνωσθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης τῆς Μόσχας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Τζὼν Σάϊμον παραμένει εἰς τὸ Λονδῖνον, πιστεύεται δέ, ὅτι θὰ ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν δημιουργηθησομένην κατάστασιν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἔληξεν ἡ ἰσχὺς τῆς ἀγγλοσοβιετικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης. Ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς Μόσχας πρὶν ἢ λάβῃ μέτρα κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς σοβιετικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τελάλ βέης καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Νουμὰν Ριφάτ βέης ἀνέβαλον τὸ εἰς Ἀθήνας ταξείδιόν των διὰ τὴν 27 τρέχοντος μηνός.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων, ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῇ τὴν βάσιν τὴν τεθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας. Συγκεκριμένως ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ δυσκόλως ἐφαρμόσιμον τὴν ἀρχὴν, ὅπως ἡ Τουρκία ἐξασφαλίζῃ τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν προϊόντων κατὰ ὡρισμένον ποσοστὸν τῆς τουρκικῆς εἰς Ἑλλάδα εἰσαγωγῆς. Καὶ δι' αὐτό, μολονότι, κατὰ τὰς τουρκικὰς πάλιν ἐφημερίδας, ἡ Τουρκία θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ ἄλλα ἀνταλλάγματα καὶ συγκεκριμένως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν χρησιμοποίησιν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων διὰ τουρκικὰς μεταφοράς, προτιμᾷ ὅπως ἡ νέα συμφωνία ἐξασφαλίζῃ μὲν τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν προϊόντων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κοντενζάν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι κατ' ἀξίαν ἐδὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὴν τουρκικὴν εἰς Ἑλλάδα ἐξαγωγήν.

Ὁπωσδήποτε τονίζεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐφημερίδων, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοὶ θὰ ἔλθουν εἰς Ἀθήνας μὲ τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν, ὅπως ἐπιδιώξουν στενωτέραν ἀνάπτυξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπορικῶν σχέσεων.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Αὔριον Πέμπτην τὴν πρωΐαν ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του ὁ διορισθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νέος Πρόεδρος τοῦ Ο. Α. Π. κ. Νικόλαος Γεννηματᾶς, τέως βουλευτὴς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Εἰς τὸ συγκροτηθησόμενον ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πρῶτον συμβούλιον τοῦ Ο. Λ. Π. θὰ παραστῇ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅστις κατόπιν θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ λιμένος.

Η ΚΥΚΛΟΦΟΪΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ἀστυνομίας, ἀπὸ σήμερον 19ην τρέχοντος, τίθεται ἐκ νέου ἐν ἰσχύϊ τὸ μέτρον τῆς ἐκ περιτροπῆς κυκλοφορίας τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων. Ἡμέρα κυκλοφορίας ὁρίζεται διὰ τὰ ἔχοντα ἀρτίους ἀριθμοὺς ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν καὶ διὰ τὰ ἔχοντα περιττοὺς ἀριθμοὺς ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον. Καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα θὰ γίνεται ἐναλλαγή.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

ΠΟΙΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑΝ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

1) Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἐρώτημα ἦτοι «Ἐὰν ὄντως τὸ σῶμα τῶν δημοδιδασκάλων εἶνε διηρημένον εἰς παρατάξεις καὶ ποίας ἢ μόνον θόρυβος γίνεται περὶ τὰς ὀνομασίας ὑπὸ ὀλίγων δῆθεν ἐκπροσώπων τῶν διδασκαλικῶν ἑνώσεων».

Οἱ δημοδιδάσκαλοι εἶνε ὄντως διηρημένοι εἰς παρατάξεις, τὴν ἀριστερὰν, ὅπως καὶ ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν καὶ ὑπὸ ὅλου τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου ὀνομάζεται (πρβλ. π.χ. καταθέσεις καὶ πρακτ. σ. 7, 8, 19, 27 κ. ἄ. Ἐγκυκλ. Ἀριστερῆς παράταξης κτλ., ψήφισμα «Ἀλάμπρας») καὶ τὴν προοδευτικὴν, πρὸς ἣν φαίνεται συμπτυχθεῖσα καὶ ἡ παλαιοτέρα δεξιά. Ὅτι «γίνεται μόνον θόρυβος περὶ τὰς ὀνομασίας ὑπὸ ὀλίγων δῆθεν ἐκπροσώπων τῶν διδασκαλικῶν ὀργανώσεων», δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ διότι οἱ ὡς ἀριστερὰ παράταξις ἐμφανισθέντες ἐν τῇ ΙΕ' Γεν. Συνελεύσει τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἦσαν κανονικῶς ἀπεσταλμένοι ἀντιπρόσωποι 18 κανονικῶς συγκεκροτημένων διδασκαλικῶν συλλόγων ἐπὶ 53 ἐν συνόλῳ ἀντιπροσώπων ἰσαρίθμων συλλόγων ἤτοι τὸ τρίτον περίπου τοῦ συνόλου αὐτῶν. Παρὰ τοῦτο οὐδεμία ἐγένετο μέχρι σήμερον ἀποδοκιμασία ἀριστεροῦ τινος ἀντιπροσώπου ὑπὸ τοῦ συλλόγου αὐτοῦ ἢ δήλωσις ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς. Ἐπὶ πλέον, ὡς γράφετει ἐν τῷ «Διδασκαλικῷ Βήματι» τῆς 29 Ἰανουαρίου καὶ τῇ «Ὑπαλληλικῇ» τῆς 18 Ἰανουαρίου, οἱ δημοδιδασκαλικοὶ σύλλογοι Καβάλλας, Δράμας, Ξάνθης, Σερρῶν, Σιδηροκάστρου, Διδυμοτείχου καὶ δύο Θεσσαλονίκης, καθοδηγούμενοι ὑπὸ τῆς Κ.Π.Ε., συνεστέλεσαν ἰδιαιτέραν Ὁμοσπονδίαν μὲ ἕδραν τὴν Καβάλλαν, ἣν ὠνόμασαν «Μόνιμον Γραφεῖον τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης», ὁρίσαντες γραμμὴν αὐτῆς τὴν γραμμὴν τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως. Οἱ Σύλλογοι οὗτοι εἶχον ἐμφανισθῆ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ΙΕ' Γεν. Συνέλευσιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ὡς ἀριστεροὶ, τοῦ ὁρισθέντος δὲ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἰδρυθείσης ἐν Καβάλλᾳ Ὁμοσπονδίας αὐτῶν τὰ πλείονα τῶν μελῶν εἶνε ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων (Μπαρμπουνάκης, Ἐμμανουὴλ, Χυτήρης).

2) Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἐρώτημα τοῦ Σοῦ ὑπουργείου «Ποῖον τὸ ἰδεολογικὸν περιεχόμενον ἑκάστης παρατάξεως» συνάγονται προφανῶς τὰ ἑξῆς: Ἡ ἀριστερὰ παράταξις προσβεύει: Τὸ Κράτος εἶνε ἐργοδότης ἐκμεταλλευόμενος καὶ πιέζων τοὺς ὑπαλλήλους, σκλάβους, αὐτοῦ. Θέλει αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις νὰ ἀκολουθῶσι γραμμὴν ἀντίθετον τῆς ἐνδεικνυομένης διὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν. Λαμβάνει μέτρα τρομακτικὰ ὅπου ἐξεδηλώθη δρᾶσις ἐργατικὴ, ψηφίζει νόμους ἀντιϋπαλληλικοὺς (πρ. σ. 4). Τὰ ἐνδιαφέροντα τὰς συνελεύσεις τῶν δημοδιδασκάλων ζητήματα εἶνε κατὰ σειρὰν: α') οἰκονομικαὶ διεκδικήσεις καὶ συνδικαλιστικαὶ ἐλευθερίαι· β') ἀνασύνδεσις τῶν ὑπαλληλικῶν δυνάμεων καὶ ὀργάνωσις τῆς «πάλης τῶν δασκάλων» γ') ἀσφαλίσεις· δ') ἐκπαιδευτικαὶ διεκδικήσεις· ε') διεθνεῖς σχέσεις (πρ. σ. 8 πρβλ. καὶ ἐγκύκλιον «Ἀριστερῆς παράταξης»: «Τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα ὑπαλλήλων δὲν ἐξυπηρετοῦνται μὲ τὴν τακτικὴ τῆς ὑποταγῆς τῆς φιλολογίας τῶν ὑπομνημάτων, ὀσφυοκαμψίας μπροστὰ στοὺς κρατοῦντας καὶ τοῦ λιβανίσματός των, ἀλλὰ διὰ τῆς ὠργανωμένης ἀποφασιστικῆς πάλης ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ἡνωμένων χάριν τῶν συμφερόντων των» (πρακτ. σ. 27). Συνεργασία μὲ τὸ Κράτος ἐξηγεῖται μόνον ὅταν τὰ συμφέροντα τῶν δημοδιδασκάλων μὲ τὸ Κράτος εἶνε κοινὰ (πρ. σ. 18). Οἷα δήποτε Κυβέρνησις καὶ ἂν σχηματισθῇ ἐκ τῶν ἐκλογῶν (τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932) προερχομένη ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, τὰ ἴδια μέτρα οἰκονομιῶν θὰ λάβῃ εἰς βάρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀμέσως θὰ ἀρχίσῃ νέα ἐπίθεση ἐναντίον τῶν μισθῶν τῶν δασκάλων... Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ὀργανώσουν τὸν ἀγῶνα τους σύμφωνα μὲ τὰ συνθήματα τῆς Πανυπαλληλικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν ὁποίαν συνεργάζονται αἱ ὀργανώσεις ὑπαλλήλων κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, καθηγητῶν, οἰκονομικῶν καὶ Τριατατικῶν». («Ἐγκ. ἀριστερᾶς παρατάξης»).

Τί ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη βλέπει τις ἐν τῷ ἐν σελ. 22 καὶ 23 τῶν πρακτικῶν δημοσιευομένῳ ἐγγράφῳ αὐτῆς πρὸς τὴν ΙΕ' Γεν. Συνέλευσιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

(Ἐνταῦθα παρατίθενται ἀποσπάσματα κομμουνιστικοῦ περιεχομένου).

Ὅμοια πρὸς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐκφράζεται καὶ τὸ ἐπίσης πρὸς τὴν ΙΕ' Γεν. Συνέλευσιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἀποσταλὲν ἔγγραφον (τῆς 28 Αὐγούστου 1932) τῆς πρὸς τὴν Πανυπαλληλικὴν ἐπιτροπὴν συνεργαζομένης Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀγῶνος Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἔγγραφα ἄλλων δημοσιοϋπαλληλικῶν ἐργατικῶν καὶ ἄλλων ὀργανώσεων (σ. πρ. 32, 8 κ. ἄ.).

Κατὰ ταῦτα ὄχι μόνον εἶνε ἐπιτεταμμέναι ἐκ τῆς ἰδεολογίας τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως καὶ ἀπεργίαι τῶν δημοδιδασκάλων (ὅπερ καὶ κατετέθη ὑπὸ π.χ. τῶν Κουκουλάκη, Μανολοπούλου, Λεβεντάκου), ἀλλὰ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ἀριστερῶν ὅτι οὐδὲν πρέπει νὰ ἀναμένουν οἱ ὑπάλληλοι ἐκ τῶν ἀστικῶν κομμάτων καὶ ὅτι μόνον εἰς τὴν βοήθειαν τῆς «ἐργατικῆς τάξης» πρέπει νὰ στηρίξουν τὰς ἐλπίδας των.

Ἡ προοδευτικὴ (εἴτε δεξιὰ) παράταξις φρονεῖ ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν διεκδικήσεων τῶν δημοδιδασκάλων πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται δι' ἐνεργειῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ συντάγματος καὶ τῶν νόμων καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

3) Τίνες αἱ ἀπαρτίσασαι ἑκατέραν παράταξιν ἑνώσεις καὶ ὑπὸ τίνων ἐξεπροσωπήθησαν φαίνεται καθαρὰ ἐκ τῶν δημοσιευομένων πρακτικῶν τῆς συνελεύσεως, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς 27 σελίδος αὐτῶν, ἐν ἢ ἔχει δημοσιευθῆ δήλωσις, ἣν εἶχον ὑπογράψει ὡς «ἀριστερὴ παράταξη» οἱ ἑξῆς:

1) Δράμας Ἐμμανουὴλ, 2) Ἀθηνῶν Α. Παπανικολάου, 3) Μεσολογγίου Ν. Γεωγάπουλος, 4) Κονίτσης Γ. Δάνος, 5) Λήμνου Φραντζέσκος, 6) Μεγαρίδος Μάγκος, 7) Σουφλίου Τεζοῦδης, 8) Καβάλλας Μπαμπουνάκης, 9) Σερρῶν Γαλάνης, 10) Κατερίνης Ἀδαμόπουλος, 11) Φθιώτιδος Μπαρμπαγεώργος, 12) Ξάνθης Χυτήρης, 13) Εὐρυτανίας Στρατίκης, 14) Λακωνικῆς Πούργαλης, 15) Διδυμοτείχου Κούσουλας, 16) Ἰωαννίνων Κωσταδήμας, 17) Λακεδαίμονος Σιγαλός.

Εἰς τούτους, ὡς ἀπαρτίσαντας τὴν ἀριστερὰν παράταξιν ἐμφανισθέντας δέον νὰ προστεθῇ καὶ ὁ μὴ ὑπογράφομενος εἰς τὴν δήλωσιν ἀντιπροσώπου τοῦ Α' Συλλόγου Θεσσαλονίκης Ι. Κίτσος, διότι ἐκ τῶν πρακτικῶν ὅλων φαίνεται συμφωνότατος πρὸς αὐτούς.

Πάντες οἱ λοιποὶ, 35 τὸν ἀριθμὸν, ἀνῆκον εἰς τὴν προοδευτικὴν (εἴτε δεξιὰν) παράταξιν· τίνες ἦσαν οὗτοι βλέπει ἐν τῇ 1 σελίδι τῶν δημοσιευομένων πρακτικῶν.

ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

4) Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ἐρώτημα τοῦ Σοῦ ὑπουργείου: «Ἂν κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ιε' Γενικῆς Συνελεύσεως ἐξεφράσθησάν τινες τῶν ἀντιπροσώπων ἐναντίον τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ ἢ πολιτικοῦ καθεστῶτος ἢ καθόλου ἀνευλαβῶς κατὰ τοῦ κράτους καὶ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν, τί εἶπον καὶ τίνες εἶνε οὗτοι, ἔχω νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς: Ἡ ὅλη ἔκφρασις τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀριστερὰν παράταξιν κατὰ τὴν ιε' Συνέλευσιν ἦτο συνεχὴς ἐκδήλωσις ἀσυμπαθείας καὶ ἐχθρότητος κατὰ τοῦ κράτους. Τὸ κράτος παρεστάθη παρ' αὐτῶν ὡς ἀσυγκίνητον πρὸς τὰς στερήσεις τῶν δημοδιδασκάλων, δυσμενὲς καὶ ἐχθρικὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἐργαζομένους, ἐκμεταλλευόμενον τὸν ἱδρῶτα αὐτῶν, ἐγωϊστικόν, πονηρόν, ἔχον κατασκόπους, συνεννοούμενον καὶ συνεργαζόμενον κρυφίως μετὰ προδοτῶν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου τῶν διδασκάλων. Οὐχ ἧττον ἀπρεπῶς ἐξεφράσθησαν καὶ περὶ τῆς κυβερνήσεως καὶ προϊσταμένων ὑπουργῶν. Ἐκ τῆς μνείας ὡρισμένων περικοπῶν τῶν λόγων αὐτῶν δῆλον φαίνεται τὸ πρᾶγμα τόσον καλῶς, ὅσον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὅλων τῶν πρακτικῶν. Οὐχ ἧττον εἶνε, ὑποθέτω, καὶ αἱ κατωτέρω προσαγόμεναι ἀρκετὰ διαφωτιστικαί:

1. Ἐμμανουήλ. «Δυστυχῶς εἰς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ἐκδηλωθῆ κάποια ἐργατικὴ δρᾶσις, τὸ κράτος ἔλαβε μέτρα τρομακτικὰ καὶ πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν θὰ ὑποκύψωμε σ' αὐτὰ ἢ θὰ περιφρουρήσωμεν τὰς ὀργανώσεις μας.

Ἡ ὀργάνωση Θεσσαλονίκης διατρέχει κίνδυνον, διότι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως καὶ κάθε ἄλλη ὀργάνωσις τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων της ἀγωνίζεται, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον θέλει αἱ ὀργανώσεις νὰ ἀκολουθοῦν ὅλως ἀντίθετον γραμμὴν τῆς ἐνδεικνυομένης διὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας. Ἐπομένως αἱ ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν τὴν γραμμὴν... εἶνε φορεῖς κρατικῶν διαθέσεων, καὶ ὅταν ἔχωμεν εἰς τοὺς κόλπους μας τοιούτους συλλόγους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀντιϋπαλληλικὸν χαρακτῆρα, εἶνε φυσικὸν εἰς δεδομένην στιγμὴν, εἰς ἕνα ἀγῶνα ὁ ὁποῖος θὰ πρόκειται νὰ γίνῃ, νὰ τεθοῦν παρὰ τὸ κράτος (π.σ. 1).

»Σειρὰ ἀπὸ ἀνελευθέρους νόμους καὶ περικοπὲς καὶ ἄλλες οἰκονομίες χαρακτηρίζει αὐτὴν τὴν χρονιά... Τὸ γεγονὸς ὅτι πέρυσι ἡ Ὁμοσπονδία δὲν φρόντισε νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίᾳ της τοὺς διωκομένους δασκάλους, μᾶς πείθει ὅτι ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία δὲν εἶχε διαφορετικὴν ἀντίληψιν ἀφ πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τὸ κράτος καὶ αὐτὸ ἀποτκλεῖ αἴσχος...

Ἐνῷ ἔπρεπε νὰ πάρῃ θέσι στὴν πανυπαλληλικὴ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ ταχθῇ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὰ ζητήματά μας, ἔκαμε κάτι ποὺ δὲν τὸ ἔκαμε καμμιὰ διοίκηση. Εἶπε ὅτι συνεργάζεται μετὰ τῆς κυβερνήσεως...

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐψήφιζαν ἀντιϋπαλληλικοὺς νόμους καὶ συμφωνοῦσαν στὴν τροποποίησι τοῦ Συντάγματος, γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν ὑπαλλήλων» (πρ.σ. 6 26).

2. Ἀλεξόπουλος. Ἡ διοίκηση Βλόντη δὲν ἐτήρησε τὴν τακτικὴ ποὺ ἔπρεπε, ἀλλ' ἀπεσκόρακισε τὴν ἀπεργίαν καὶ δὲν ἐξέφρασε οὔτε τὴν παραμικρὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους ἐκείνους ὑπαλλήλους... Μὴ σᾶς φοβίζῃ, συνάδελφοι, τὸ ὄνομα ἀριστερὰ παράταξις. Εἶνε μία τάξη—πρωτοπορείας, ἀπὸ ἀνθρώπους γεμάτους σφρῖγος καὶ ζωήν, ποὺ ζητοῦν νὰ χαράζουν εὐθὺ δρόμον προόδου μέσα στὸν κοινωνικὸ βάλτο ποὺ ζοῦμε (σ. 13).

3) Παπανικολάου. «Δὲν πρόκειται νὰ κάμω ἔλεγχον προσώπων, ἀλλὰ τῶν παρατάξεων, — Δεξιᾶς καὶ Κέντρου—αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐξέλεξαν τὰ πρόσωπα ποὺ μᾶς διοίκησαν κατὰ τὴν περασμένη ὁμοσπονδιακὴ χρονιά. Καὶ λέγω ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὑπουργοῦ, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ιδ' περυσινὴ συνέλευση ἔδωσαν καὶ πῆραν τὰ σημειώματα (πρ. 14)... Τὶς συνέπειες τῆς ὀξυνομένης οἰκονομικῆς κρίσης..... ἀπὸ καιρὸ τὶς προέβλεψε ἡ Ἀριστερὰ παράταξη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων... Αὔξησις τῶν χρονικῶν ὁρίων γιὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεων, φορολογία τοῦ μετοχικοῦ καὶ Ταμείου Προνοίας. Διώξεις κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κυρίως τῶν διδασκάλων, συμπλήρωση καὶ ἐφαρμογὴ ὅλων τῶν ἀντιϋπαλληλικῶν μέτρων (π. 14).

4) Κίτσος. «Βλέπουμε καθημερινῶς τὰς διώξεις αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὰς ὀργανώσεις μας νὰ μὴ μποροῦν νὰ κινηθοῦν καὶ ἐν τούτοις ἡ διοίκηση δὲν θέλησε νὰ θέσῃ ὡς θέμα τὰς συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας (σελ. 17).

Τὴν περ[illegible] ἡ διοίκηση ἔπρεπε νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ σὲ ζ[illegible]τικὰ ζητήματα, ὡς κα[illegible] τὴν ἀτεγνία, στὴν περίπτωσι [illegible]ῶν περικοπῶν (πρ. σ. 18).

Ἡ τέως διοίκησις ὑπεδούλωνε τὶς ὀργανώσεις στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες... ἐνῷ πρέπει ἡμεῖς ν